

Kierownik Zakładu Kinezylogii

Wrocław, 12 luty 2024 r.

prof. dr hab. Jarosław Marusiak

Akademia Wychowania Fizycznego

al. I. J. Paderewskiego 35, 51-612 Wrocław

tel. +48 71 347 3544, fax. +48 71 347 3431

e-mail: jaroslaw.marusiak@awf.wroc.pl

**Opinia w sprawie ubiegania się doktor Joanny Cieślińskiej-Świder
o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu
w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej**

I. Charakterystyka zawodowa Habilitantki

Dr Joanna Cieślińska-Świder uzyskała tytuł magistra fizjoterapii w 2000 roku na Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach. Następnie, w latach 2000-2004, odbyła studia doktoranckie na tej samej uczelni. W 2004 roku Rada Wydziału Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach przyznała jej stopień doktora nauk o kulturze fizycznej za rozprawę doktorską pt. "Stabilność pionowej postawy ciała otyłych kobiet przed i po trzymiesięcznej kuracji odchudzającej".

Kariera zawodowa dr Joanny Cieślińskiej-Świder obejmuje różne stanowiska, takie jak asystent w Katedrze Fizjoterapii Układu Nerwowego i Narządu Ruchu na Wydziale Fizjoterapii AWF Katowice (lata 2005-2009), starszy asystent w Samodzielnym Publicznym Szpitalu Klinicznym nr 7 Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach (lata 2007-2009), adiunkt w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej w Krakowie (lata 2009-2016), oraz adiunkt w Zakładzie Fizjoterapii w Dysfunkcjach Narządu Ruchu na Wydziale Fizjoterapii, AWF Katowice (lata 2009-2020, w tym w latach 2018-2020 pełniąc funkcję Kierownika Zakładu). Od 2020 roku do chwili obecnej zajmuje stanowisko adiunkta i kierownika Zakładu Fizjoterapii w Ortopedii i Reumatologii na Wydziale Fizjoterapii w AWF Katowice. Ponadto, jest członkiem zespołu badawczego Instytutu Fizjoterapii i Nauk o Zdrowiu AWF Katowice.

II. Dorobek naukowy Habilitantki w ujęciu bibliometrycznym

Dr Joanna Cieślińska-Świder, po uzyskaniu stopnia doktora w latach 2004-2023, zanotowała następujące osiągnięcia publikacyjne. Jako współautorka opublikowała: (1) w czasopismach naukowych z Impact Factor - 12 oryginalnych prac naukowych oraz jedno streszczenie, zyskując łącznie 660 punktów MNiSW i osiągając sumaryczny Impact Factor na poziomie 30,695; (2) w czasopismach naukowych nieposiadających Impact Factor - 10 oryginalnych prac naukowych oraz 7 streszczeń, zdobywając łącznie 35 punktów MNiSW; (3) 9 rozdziałów w monografiach naukowych, zyskując łącznie

45 punktów MNiSW; a także (4) w niepunktowanych materiałach konferencyjnych 5 rozdziałów i 6 streszczeń. Dodatkowo, po uzyskaniu stopnia doktora, dr Joanna Cieślińska-Świder aktywnie uczestniczyła w 24 konferencjach naukowych. Habilitantka, na podstawie swojego dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora, zgromadziła łącznie 740 punktów MNiSW oraz 30,695 punktów Impact Factor.

Natomiast, przed uzyskaniem stopnia doktora w latach 2000-2004, Habilitantka, jako współautorka, opublikowała: (1) w czasopismach naukowych z Impact Factor - 3 streszczenia, zdobywając łącznie 9,712 punktów Impact Factor; (2) w czasopismach naukowych nieposiadających Impact Factor - 5 oryginalnych prac naukowych oraz 2 streszczenia, uzyskując łącznie 2,5 punktów MNiSW; (3) w niepunktowanych materiałach konferencyjnych 2 rozdziały i 4 streszczenia. Dodatkowo, przed uzyskaniem stopnia doktora, dr Joanna Cieślińska-Świder aktywnie uczestniczyła w 10 konferencjach naukowych. Habilitantka, bazując na swoim dorobku naukowym przed uzyskaniem stopnia doktora, zgromadziła łącznie 2,5 punktów MNiSW oraz 9,712 punktów Impact Factor.

Podsumowując ilościowo dorobek publikacyjny Habilitantki (zsumowany z okresu przed uzyskaniem doktoratu i po uzyskaniu doktoratu), z perspektywy komponenty dorobku, mającej kluczowe znaczenie dla międzynarodowego oddziaływania poprzez nowo zdobytą wiedzę, tj. oryginalnych publikacji opublikowanych w czasopismach z Impact Factor, można odnotować 12 takich publikacji, wszystkie opublikowane po uzyskaniu stopnia doktora. Zatem, można zauważyć ewidentny progres w tej komponente dorobku naukowego po uzyskaniu stopnia doktora. Niedosyt recenzenta może budzić jedynie fakt, że tylko w trzech z dwunastu publikacji dr Joanna Cieślińska-Świder jest pierwszą autorką.

Na podstawie danych z bazy Web of Science Core Collection (na dzień 11.02.2024) można stwierdzić, że prace naukowe Habilitantki zostały zacytowane 224 razy, z czego 208 cytowań nie uwzględnia autocytowań. Ponadto, spośród opublikowanych przez dr Joannę Cieślińską-Świder prac, 6 zostało zacytowanych co najmniej 6 razy, co przekłada się na wskaźnik Hirscha równy 6. Powyższy wynik cytawalności prac Habilitantki można uznać za imponujący. To sugeruje, że jej prace są istotnym punktem odniesienia w dziedzinie.

Podsumowując całościowy dorobek naukowy Habilitantki zarówno pod względem ilościowym, jak i bibliometrycznym, można stwierdzić, że jest on wystarczający na uzyskanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej. Prace naukowe Kandydatki cieszą się uznaniem i znacznym zainteresowaniem, co stanowi solidną podstawę do dalszego rozwoju w uprawianej dziedzinie nauki.

III. Ocena monotematycznego cyklu prac dr Joanny Cieślińskiej-Świder stanowiących główne osiągnięcie naukowe na stopień doktora habilitowanego

Oryginalnym osiągnięciem naukowym dr Joanny Cieślińskiej-Świder, będącym podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej, są wyniki badań opisane w formie poniższego cyklu pięciu spójnych tematycznie oryginalnych artykułów naukowych, opublikowanych po uzyskaniu stopnia naukowego doktora (lata 2004-2023), pod wspólnym tytułem "Wpływ otyłości na stabilność posturalną kobiet":

- 1) Janusz Błaszczyk, **Joanna Cieślińska-Świder**, Michał Plewa, Barbara Zahorska-Markiewicz, Andrzej Markiewicz. **Effects of excessive body weight on postural control**. Journal of Biomechanics. 2009; Vol. 42, 9, 1295-1300.; IF = 2.657 pkt., MNiSW = 32 pkt.
- 2) **Joanna Cieślińska-Świder**, Mariusz Paweł Furmanek, Janusz Wiesław Błaszczyk. **The influence of adipose tissue location on postural control**. Journal of Biomechanics. 2017; 60, 162-169.; IF = 2.431 pkt., MNiSW = 35 pkt.
- 3) **Joanna Cieślińska-Świder**, Janusz, Wiesław Błaszczyk. **Posturographic characteristics of the standing posture and the effects of the treatment of obesity on obese young women**. PLoS ONE. 2019; Vol. 14, 9, 1-14.; IF = 2.740 pkt., MNiSW = 100 pkt.
- 4) **Joanna Cieślińska-Świder**, Janusz Błaszczyk, Agnieszka Opala-Berdzik. **The effect of body mass reduction on functional stability in young obese women**. Scientific Reports. 2022; Vol. 12, nr 1, 1-7.; IF = 4.60 pkt., MNiSW = 140 pkt.
- 5) Agnieszka Opala-Berdzik, Janusz Błaszczyk, Bogdan Bacik, **Joanna Cieślińska-Świder**, Dariusz Świder, Grzegorz Sobota, Andrzej Markiewicz A. **Static postural stability in women during and after pregnancy: a prospective longitudinal study**. PLoS One. 2015; Vol. 10, 6, 1-8.; IF = 3.057 pkt., MNiSW = 40 pkt.

Sumaryczna punktacja dla powyższych prac tworzących cykl pięciu spójnych tematycznie oryginalnych artykułów naukowych: **IF = 15.485 pkt.; MNiSW = 347 pkt.**

Celem pracy nr 1 pt. "Effects of excessive body weight on postural control" było ilościowe określenie charakterystyk posturograficznych wychwiał pionowej postawy ciała i przednich granic stabilności u osób otyłych. W badaniu wzięła udział duża grupa kobiet z różnym stopniem otyłości w wieku od 18 do 53 lat (średnio 37 ± 12 lat) oraz dopasowana wiekowo grupa kontrolna zdrowych, szczupłych kobiet. Wprowadzono hipotezę, że u osób otyłych stabilność posturalna, rozumiana jako odporność na zaburzenia, zostanie zachowana, podczas gdy skuteczność procesów odzyskiwania równowagi może być zaburzona. Charakterystyki wychwiał pionowej postawy ciała zostały uzyskane na bazie analizy przemieszczeń tzw. COP (center of pressure), czyli środka nacisku stóp na platformę posturograficzną, gdy badani stali spokojnie na platformie z otwartymi oczami (EO – eyes open) oraz

zamkniętymi oczami (EC – eyes closed), jak również w trakcie maksymalnych wychyleń całego ciała skierowanych do przodu z utrzymaniem tych wychyleń.

Badania wykazały, że kobiety otyłe charakteryzowały się mniejszymi przemieszczeniami COP podczas spokojnego stania na platformie. Ponadto parametry opisujące przemieszczenie COP, tj. całkowita długość ścieżki oraz jej składowe kierunkowe, były ujemnie skorelowane z masą ciała i BMI. Zakres dobrowolnego wychylenia ciała do przodu nie wykazywał istotnych zmian u pacjentów z otyłością stopnia I i II. Takie deficyty jednak zostały stwierdzone u osób ze znacznym stopniem otyłości, tj. u osób z BMI powyżej 40. Na bazie powyższych wyników Autorzy wywnioskowali, że zwiększona masa ciała narzuciła nowe biomechaniczne ograniczenia, co skutkowało funkcjonalną adaptacją kontroli postawy wyprostowanej. Ta funkcjonalna adaptacja charakteryzowała się zmniejszeniem wychwiał pionowej postawy ciała i istotnym zmniejszeniem zakresu stabilności dynamicznej u osób z BMI powyżej 40.

Wyniki niniejszej pracy są nie tylko interesujące, ale również bardzo oryginalne i wartościowe poznawczo. W momencie publikacji w 2009 roku, stanowiły one jedno z pierwszych podejść do obiektywnej oceny wpływu otyłości na równowagę ciała, wykorzystując posturograficzną rejestrację i analizę parametrów opisujących charakterystykę przemieszczeń COP u otyłych kobiet. Ten aspekt przyczynił się do znacznego zainteresowania wynikami pracy na arenie międzynarodowej, co potwierdza wysoka liczba cytowań - obecnie wynosząca 111. Należy jednak zauważyć, że główny wkład merytoryczny (zgodnie z deklaracjami autorów pracy) w powstanie tej publikacji przypisuje się prof. dr hab. inż. Januszowi Błaszczkowi, natomiast udział Habilitantki był mniejszy, co znajduje odzwierciedlenie w kolejności autorów przedstawionej w publikacji.

Celem pracy nr 2 pt. ***“The influence of adipose tissue location on postural control”*** było zbadanie u kobiet w wpływie dwóch rodzajów otyłości, tj. (androidalna vs. gynoidalna) na posturograficzne charakterystyki wychwiał pionowej postawy ciała na bazie analizy przemieszczeń COP. Postawiono hipotezę, że rozmieszczenie tkanki tłuszczowej może mieć wpływ na pozycję środka masy ciała (COM – center of mass), co z kolei może wpłynąć na stabilność posturalną. Hipoteza ta została poddana eksperymentalnej weryfikacji poprzez porównanie miar posturograficznych u młodych kobiet, które podzielono na dwie grupy w zależności od umiejscowienia tkanki tłuszczowej zgodnie ze wskaźnikiem WHR (stosunkiem talii do bioder). Osoby z WHR większym lub równym 0,85 zostały przypisane do grupy typu androidalnego (otyłość brzuszna), natomiast grupa typu gynoidalnego (pośladkowo-udowa) składała się z osób z WHR poniżej 0,85.

Badania wykazały, że kobiety z otyłością brzuszną cechowały się większym zakresem wychwiał pionowej postawy ciała w płaszczyźnie przednio-tylnej przy otwartych oczach i zamkniętych, a także większą maksymalną prędkość przemieszczania się COP w porównaniu do osób z otyłością typu gynoidalnego przy zamkniętych oczach. Na bazie powyższych wyników Autorzy wyciągnęli wniosek, że stabilność posturalna u kobiet otyłych z punktu widzenia biomechaniki silnie zależy od rozkładu

masy ciała. Kobiety z otyłością brzusznią mogą być bardziej narażone na większe ryzyko niestabilności posturalnej w porównaniu do kobiet z dystrybucją tłuszczu typu gynoidalnego.

Wyniki niniejszej pracy są nie tylko interesujące, ale również mają istotne znaczenie zarówno w kontekście poznawczym, jak i praktycznym, szczególnie jeśli chodzi o planowanie oraz interpretację wyników oceny posturalnej w populacji osób z nadwagą. Dowodem na istotność osiągnięć tej pracy jest jej znaczna cytowalność - do chwili obecnej została zacytowana aż 20 razy. Na podstawie deklaracji autorów tej publikacji można stwierdzić, że kluczową rolę w opracowaniu tego artykułu odegrała Habilitantka.

Celem pracy nr 3 pt. "Posturographic characteristics of the standing posture and the effects of the treatment of obesity on obese young women" oraz pracy nr 4 pt. "The effect of body mass reduction on functional stability in young obese women" było zbadanie wpływu trzymiesięcznego programu redukcji masy ciała na parametry posturograficzne pionowej postawy ciała u młodych kobiet z otyłością. Badania obejmowały zarówno stabilność statyczną - kiedy badane osoby stały spokojnie na platformie z otwartymi i zamkniętymi oczami (praca numer 3) - jak i stabilność dynamiczną podczas maksymalnych wychyleń całego ciała do przodu, utrzymując te wychylenia (praca numer 4). Pomiar stabilności statycznej i dynamicznej za pomocą platformy posturograficznej przeprowadzono przed i po trzymiesięcznym programie redukcji masy ciała. Dodatkowo, w pracy numer 3, zastosowano grupę kontrolną młodych szczupłych kobiet, które przeszły jednorazowe badanie.

Trzymiesięczny program redukcji masy ciała obejmował zredukowaną dietę (1200 kcal dziennie) oraz aktywność fizyczną, w tym: (a) zwiększoną codzienną aktywność fizyczną (spacer, korzystanie ze schodów, mycie samochodu ręcznie itp.) i (b) dodatkowe ćwiczenia (pływanie, jazda na rowerze, ćwiczenia grupowe itp.). Uczestnicy programu mieli wykonywać aktywność fizyczną od 3 do 7 razy w tygodniu przez 30–60 minut, przy utrzymaniu pulsu na poziomie 60–70% maksymalnego tętna. W trakcie trwania programu otyłe pacjentki musiały uczestniczyć w wizytach kontrolnych co dwa tygodnie w Centrum Chorób Metabolicznych i Leczenia Otyłości, gdzie spotykali się z lekarzem, dietetykiem, psychologiem i fizjoterapeutą. Przepisana dieta i aktywność fizyczna były monitorowane indywidualnie.

Badania wykazały, że trzymiesięczny program redukcji masy ciała (i) istotnie obniżył masę ciała (o 5%) oraz (ii) spowodował istotne zmiany w parametrach posturograficznych w statyce i dynamice, opisane w pracach nr 3 i 4 jako dwie poniższe obserwacje.

Na podstawie wyników pracy nr 3: Zanotowano obniżenie stabilności statycznej w płaszczyźnie czołowej. Prawdopodobnie wynika to z naturalnych zmian podstawy podparcia podczas stania, co może wpływać na zwiększenie mobilności u osób otyłych oraz poprawę kontroli dynamicznej, istotnej przy różnych czynnościach ruchowych lub reakcjach na zakłócenia lub sytuacje niebezpieczne.

Na podstawie wyników pracy nr 4: Odnotowano istotny wzrost stabilności dynamicznej, co przejawiało się poprawą parametrów posturograficznych podczas przejścia ze spokojnej pozycji stojącej do pozycji maksymalnie pochylonej do przodu oraz utrzymania pozycji maksymalnie pochylonej do przodu.

Dodatkowo, w pracy nr 3 przeprowadzono porównanie parametrów posturograficznych pomiędzy kobietami otyłymi i szczupłymi. Stwierdzono, że młode otyłe kobiety w naturalnej pozycji stojącej charakteryzują się destabilizującym wpływem masy w płaszczyźnie strzałkowej tylko w przypadku braku kontroli wzrokowej. Jednakże, ten efekt jest silnie zrównoważony przez stabilizujący wpływ masy w płaszczyźnie czołowej, co wpływa na ogólną stabilność postawy w pozycji stojącej. W rezultacie, stwierdzono, że otyłe kobiety w naturalnej pozycji stojącej są bardziej stabilne niż kobiety o prawidłowej masie ciała.

Wyniki obu prac są interesujące poznawczo oraz mają swoje znaczenie aplikacyjne. Walory naukowe pracy nr 3, którą opublikowano w 2019 roku, znajdują już swoje zainteresowanie w środowisku naukowym, ponieważ praca ta zdobyła dotychczas 11 cytowań.

Pomimo uznania dla wyników prac nr 3 i 4, jako czytelnik i recenzent muszę jednak zgłosić głos krytyki w kierunku ograniczenia metodologicznego powyższych prac, a mianowicie ograniczenia wynikającego z braku właściwej grupy kontrolnej dla uchwycenia wpływu interwencji. Autorzy obu prac (prace nr 3 i 4) interpretują swoje wyniki jako wpływ jedynie redukcji masy ciała na parametry stabilności statycznej i dynamicznej, z pominięciem wpływu podejmowanej aktywności fizycznej w trakcie tego 3-miesięcznego programu redukcji masy ciała, który w mojej ocenie mógł mieć znaczenie nawet większe niż sam wpływ redukcji masy ciała o 5%. Wyniki prac 3 i 4 mogłyby mieć większe swoje znaczenie poznawcze i aplikacyjne, gdyby zastosowano w nich grupę kontrolną otyłych kobiet, która nie byłaby poddana zaleceniom redukcji diety (1200 kcal dziennie), a poddana byłaby zaleceniom co do 3-miesięcznej aktywności fizycznej. Wówczas, zbadanie grupy badanej i kontrolnej otyłych kobiet przed i po cyklu 3-miesięcznym pozwoliłoby wyeliminować wpływ aktywności fizycznej na parametry posturograficzne badane w statyce i dynamice. Na podstawie deklaracji autorów publikacji nr 3 i 4 można stwierdzić, że kluczową rolę w powstaniu obu prac odegrała Habilitantka.

Celem pracy nr 5 pt. "Static postural stability in women during and after pregnancy: a prospective longitudinal study" było porównanie statycznej stabilności posturalnej u kobiet w różnych fazach ciąży oraz 2 i 6 miesiącu po porodzie. Wykorzystano fizjologiczny wzrost masy ciała w ciąży do monitorowania zmian w charakterystyce posturalnej związanej z tym przyrostem. Głównym celem było zbadanie zmiany szerokości podparcia w trakcie ciąży i przyrostu masy ciała. Dane z niniejszej pracy zostały zaprezentowane jako uzupełnienie wiedzy w zakresie wpływu zmian masy ciała na szerokość podparcia u otyłych kobiet, na którą się powoływano we wcześniej opisanych pracach nr 1-4, lecz tego zagadnienia wówczas nie testowano eksperymentalnie. Zatem, praca nr 5 miała zbadać potencjalnych przyczyn różnic w parametrach przemieszczeń COP u kobiet otyłych w porównaniu z kobietami o należytym masie ciała, również po redukcji masy ciała.

Badania wykazały istotne zwiększenie szerokości podparcia od wczesnej do późnej ciąży, a następnie istotne zmniejszenie od późnej ciąży do 2 miesięcy po porodzie, utrzymujące się po 6 miesiącach od porodu. Na bazie powyższych wyników wywnioskowano, że zmiany szerokości podparcia stanowią naturalną adaptację do utrzymania postawy stojącej w związku ze zwiększającą się masą ciała podczas ciąży u kobiet.

Wyniki niniejszej pracy są oryginalne, wartościowe i interesujące poznawczo oraz mają swoje znaczenie aplikacyjne, co znajduje swoje odzwierciedlenie w znaczącej ilości cytowań tej publikacji, ponieważ praca ta była dotychczas cytowana 21 razy. Na podstawie deklaracji autorów publikacji nr 5 można wywnioskować, że Habilitantka nie odegrała kluczowej roli w powstaniu tej pracy, co potwierdza także jej odległa pozycja współautorska.

Podsumowanie oceny monotematycznego cyklu publikacji

Powyższy cykl pięciu spójnych tematycznie artykułów naukowych autorstwa dr Joanny Cieślińskiej Świder, opublikowany po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, zasługuje na uznanie jako wartościowe i oryginalne osiągnięcie naukowe. Wiedza pozyskana przez Habilitantkę w ramach tych badań istotnie wpływa na rozwój przede wszystkim dyscypliny nauk o kulturze fizycznej, jak również szerzej na postęp naukowy w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu. Uważam, że prace dr Joanny Cieślińskiej-Świder mają potencjał do inspiracji dla innych badaczy i mogą stanowić punkt odniesienia w przyszłych studiach nad wpływem otyłości na stabilność statyczną i dynamiczną u ludzi.

Jednocześnie, w kontekście zgłoszonego cyklu pięciu prac, pragnę polemicznie zwrócić uwagę na prace nr 1 i nr 5. W obu przypadkach Habilitantka nie jest pierwszą autorką, chociaż, zgodnie z oświadczeniami współautorów, wniosła znaczny wkład w ich opracowanie. Choć aktualne przepisy prawne nie nakładają bezwzględnego wymogu umieszczania jedynie prac pierwszo-autorskich w cyklu prac prowadzących do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, to jednak zazwyczaj fakt bycia pierwszym autorem jednoznacznie wskazuje na największy wkład w tworzenie danego dzieła i w konsekwencji uzasadnia prezentowanie danego dzieła jako „dorobek własny”.

W kontekście pracy nr 5 pojawiają się istotne wątpliwości co do uzasadnienia jej formalnego zaliczenia do cyklu oraz związku z prezentowanym cyklem prac dr Joanny Cieślińskiej-Świder.

Istotnym elementem budzącym wątpliwości natury formalnej, co do zaliczenia pracy nr 5 do cyklu prac Habilitantki, jest fakt, że pierwsza autorka tejże pracy, dr Agnieszka Opala-Berdzik, umieściła ją w ramach własnego cyklu spójnych tematycznie prac zatytułowanego „Ocena wpływu ciąży na narząd ruchu u kobiet” w trakcie swojego obecnego postępowania habilitacyjnego.

Ponadto, cykl publikacji dr Joanny Cieślińskiej-Świder, noszący jednolity tytuł "Wpływ otyłości na stabilność posturalną kobiet", powinien skoncentrować się tematycznie na otyłości u kobiet, zgodnie z definicją Kandydatki zawartą w autoreferacie, gdzie choroba otyłościowa została zdefiniowana jako "nagromadzony nadmiar tkanki tłuszczowej w organizmie, powodujący liczne

problemy zdrowotne". W przeciwieństwie do tego, praca nr 5 skupia się na naturalnych, a nie chorobowych zmianach masy ciała, w różnych fazach ciąży oraz w 2. i 6. miesiącu po porodzie.

W świetle tych rozważań pojawia się istotne pytanie, czy praca nr 5 rzeczywiście wpisuje się w zamierzony tematycznie cykl prac dr Joanny Cieślińskiej-Świder oraz czy z formalnego punktu widzenia jest dopuszczalne wykazywanie tej samej pracy w cyklach spójnych publikacji u dwóch Habilitantek?

Jednocześnie uważam, że nawet bez uwzględnienia pracy nr 5, za czym optuję, prace nr 1-4 z przedstawionego cyklu publikacji Habilitantki stanowią wystarczające osiągnięcie naukowe, umożliwiające ubieganie się o stopień doktora habilitowanego. Te prace, w połączeniu z innymi osiągnięciami naukowymi poza cyklem, stanowią moim zdaniem wystarczającą podstawę do złożenia wniosku o tenże stopień.

IV. Doświadczenie Habilitantki w realizacji projektów naukowych

Dr Joanna Cieślińska-Świder aktywnie uczestniczyła w różnych projektach badawczych, współpracując z Katedrą Podstaw Fizjoterapii Klinicznej AWF Katowice. W latach 2002-2004, w ramach projektu KBN pod kierownictwem prof. dr hab. Andrzeja Markiewicza, zajmowała się badaniami metabolicznymi, składem ciała i sprawnością ruchową osób otyłych podczas kuracji odchudzających. W granicy promotorskim KBN, kierowanym przez prof. dr hab. Andrzeja Markiewicza, a wykonywanym przez dr. A. Opalę-Berdzik (lata 2004-2006), oraz w badaniach statutowych AWF Katowice (lata 2004-2008, 2016-2020), skupiających się na posturografii, była aktywnym uczestnikiem (w latach 2018-2020 kierowała jednym projektem uczelnianym), zajmując się badaniami, analizą wyników, prezentacją rezultatów na konferencjach i publikacją wyników badań. W międzynarodowym projekcie COST DE-PASS (lata realizacji 2020-2024), skoncentrowanym na determinantach aktywności fizycznej jest członkiem dwóch grup roboczych, odpowiedzialnych za analizę publikacji naukowych i przygotowania na ich bazie artykułów przeglądowych w powyższej tematyce (jedna praca jest już opublikowana). W ramach projektu RIDAGE, realizowanego w latach 2019-2022, opracowała i opublikowała artykuły popularno-naukowe dotyczące zdrowego starzenia.

V. Staże naukowe i współpraca z innymi instytucjami naukowymi

Dr Joanna Cieślińska-Świder, w ramach wieloletniej (2000-2010) współpracy naukowej z Katedrą Patofizjologii Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach odbyła dwa roczne staże w tej instytucji (2006 i 2009), będąc pod opieką naukową prof. dr hab. Barbary Zahorskiej-Markiewicz. Ponadto, w ramach współpracy naukowej z Katedrą Informatyki Medycznej i Sztucznej Inteligencji, Wydziału Inżynierii Biomedycznej na Politechnice Śląskiej w Gliwicach (zapoczątkowanej w styczniu 2023 r.), Habilitantka odbyła w tym ośrodku 5-miesięczny staż (01.05.2023-30.09.2023), będąc pod opieką naukową prof. dr hab. inż. Ewy Piętka. Dr Joanna Cieślińska-Świder w latach 2010-2015

współpracowała z Zakładem Promocji Zdrowia i Leczenia Otyłości, a także z Katedrą Fizjoterapii Śląskiego Uniwersytetu Medycznego. Dodatkowo, nawiązała współpracę z Polską Akademią Nauk, Instytutem Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego w Warszawie, Akademią Medyczną w Gdańsku, a także z Instytutem Informatyki Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Ponadto, brała udział w międzynarodowym projekcie COST DE-PASS, kierowanym przez dr Ciarana Mac Donncha i prof. Laurę Capranicę.

VI. Działalność dydaktyczna i organizacyjna, wykonane recenzje oraz współpraca ze środowiskiem

Przez 24 lata pracy dydaktycznej dr Joanna Cieślińska-Świder prowadziła dla studentów zajęcia z zakresu różnych przedmiotów: Fizjoterapia Kliniczna w Chorobach Wewnętrznych, Fizjoterapia Kliniczna w Dysfunkcjach Układu Ruchu w Reumatologii, Fizjoterapia Kliniczna w Dysfunkcjach Układu Ruchu w ortopedii i traumatologii, Kliniczne podstawy Fizjoterapii w reumatologii oraz Anatomia Narządu Ruchu. Była promotorem 12 prac licencjackich i 197 prac magisterskich. Współpracowała naukowa ze Studenckim Kołem Naukowym przy Katedrze Podstaw Fizjoterapii Klinicznej AWF Katowice.

Habilitantka recenzowała 16 artykułów w 6 międzynarodowych czasopismach (Journal of Biomechanics, Gait and Posture, Advances in Clinical and Experimental Medicine, Journal of Men's Health, BioResearch, Medical Science Pulse).

Dr Joanna Cieślińska-Świder jest Członkiem Polskiego Towarzystwa Badań nad Otyłością, Polskiego Towarzystwa Leczenia Otyłości, Polskiego Towarzystwa Fizjoterapii oraz Założycielka i byłym członkiem zarządu Polskiego Towarzystwa Rehabilitacji Neurologicznej w Katowicach (2013-2016).

VII. Nagrody i wyróżnienia

Dr Joanna Cieślińska-Świder otrzymała dwukrotnie Nagrodę Rektora AWF Katowice II stopnia:

- w 2009 roku za pracę: *Błaszczyk J., Cieślińska-Świder J., Plewa M., Zahorska-Markiewicz B., Markiewicz A. Effects of excessive body weight on postural control, Journal of Biomechanics. - Vol. 42, nr 9 (2009), 1295-1300.*;
- natomiast w roku 2012 za pracę *Błaszczyk J.W., Plewa M., Cieślińska-Świder J., Bacik B., Zahorska-Markiewicz B., Markiewicz A. Impact of excess body weight on walking at the preferred speed. Acta Neurobiologiae experimentalis. Vol. 71 (2011), 4, 528-540.*

Kolejne wyróżnienia to II miejsce w sesji plakatowej na IV Zjeździe Polskiego Towarzystwa Badań nad Otyłością w 2013 roku. Ponadto, w 2016 roku Habilitantka otrzymała wyróżnienie na III Ogólnopolskiej Konferencji: Perspektywy rozwoju opieki i terapii w placówkach pobytu długoterminowego.

Podsumowanie i konkluzja

Dr Joanna Cieślińska-Świder jest dynamicznie rozwijającym się pracownikiem nauki prezentującym wystarczający na stopień doktora habilitowanego dorobek publikacyjny. Potwierdzeniem rozpoznawalności Habilitantki w środowisku nauki jest fakt recenzowania przez dr Joannę Cieślińską-Świder prac naukowych w międzynarodowych czasopismach naukowych, jak również uzyskane przez nią nagrody naukowe. Habilitantka cechuje się otwartością na współpracę naukową, w tym również międzynarodową. Powyższe cechy mogą w przyszłości owocować w nowe, niedoświadczone jeszcze przez Habilitantkę, a równie ważne fakty w karierze naukowca, a mianowicie w międzynarodowe staże naukowe oraz kierowanie zespołami badawczymi w ramach pozyskanych grantów zewnętrznych (MNiSW, NCN, NCBR). Habilitantka jest bardzo aktywna w dziedzinie działań dydaktycznych i popularyzatorskich nauki, co dodatkowo potwierdza jej szeroką ekspertyzę i wkład w rozwój dziedziny. Biorąc pod uwagę całość osiągnięć Kandydatki, w tym prace które spełniają formalne wymogi aby je zaliczyć do spójnego tematycznie cyklu artykułów, stwierdzam, że dr Joanna Cieślińska-Świder spełnia wymagania na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej.

Zatem, na podstawie oceny przedstawionego dorobku stwierdzam, że osiągnięcia naukowe dr Joanny Cieślińskiej-Świder spełniają kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i zwracam się do Senatu Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach o dopuszczenie dr Joanny Cieślińskiej-Świder do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Wrocław, 12.02.2024

J. Marusiak